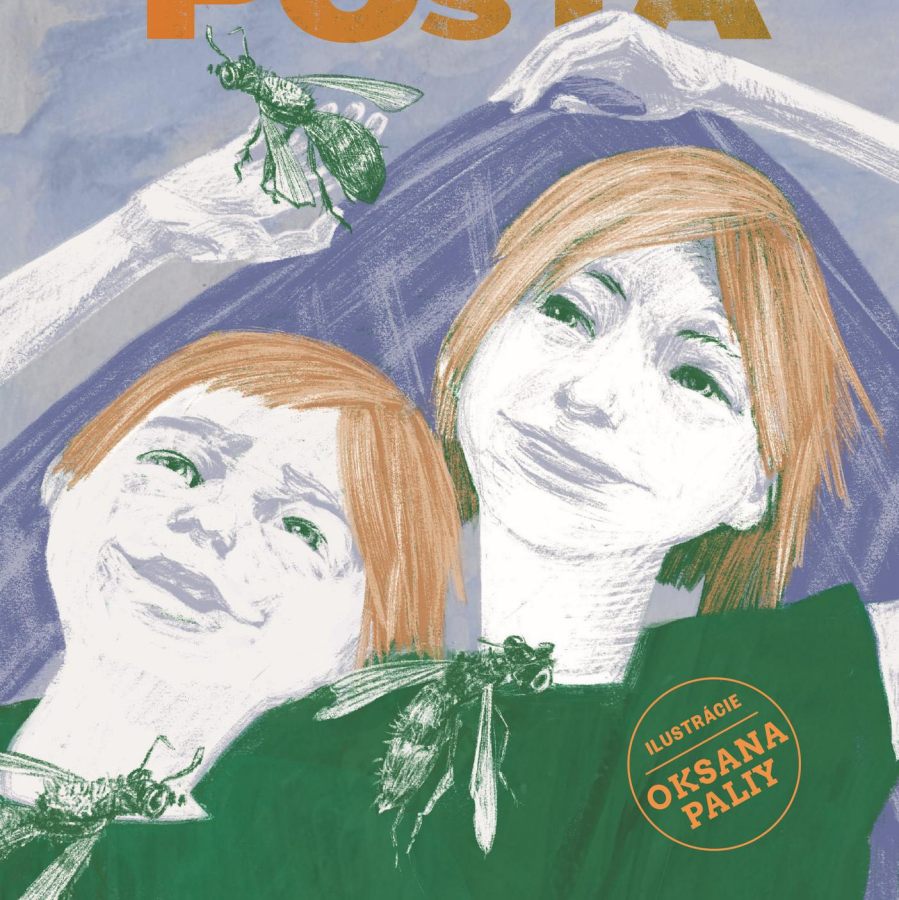

VERONIKA ŠIKULOVÁ
**ZELENÁ
POŠTA**

ILUSTRÁCIE
**OKSANA
PALIY**

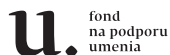
VERONIKA ŠIKULOVÁ
**ZELENÁ
POŠTA**

...
POSIELAŤ JU BUDÚ
PO MNE d'ALŠÍ

slovar

tento projekt z verejných
zdrojov podporil

Text © Veronika Šikulová 2022

Illustration © Oksana Paliy 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-5753-0

Pomóóc, idú včely! _____	9
Med hned', bunker až poobede _____	15
Včely štípu ako svine _____	19
Tchorovi smrdia periny _____	25
Prečo kukučky kukajú _____	37
O-pa-tr-ne _____	40
Šanelka _____	55
Holuby nechodia spávať so sliepkami _____	61
Zavárané poklady a majáky _____	65
Aj on sa bude zmenšovať _____	75

Pomóóc, idú včely!

B

Boli raz dvaja rodičia. Vytáčali med. Medomet hrkotal, svet bol sladký. Všetko sa lepilo a voňalo. Na tanieroch kusy medových plástov, nad záhradou mušky, včely, osy, čmeliaky, sršne, všelijaké drobné svilušky... Brnkali žltými nohami do okien, o kvety, o steblá tráv.

Rodičia mali dvoch synov. Volali sa Dalibor a Oliver. Dalibor bol o dva roky starší od Olivera. Oliver bol o dva roky mladší od Dalibora.

Nedávno sa vrátil z nemocnice. Doštípali ho včely. Dalibora v nemocnici nechceli.

Chceli na šibačku vyšibať včely, nenašli ich však doma. Navyše dostali od včiel takú nakladačku, o akej sa im ani nesnívalo. Snívalo sa im však o medových plástoch, preto šli šibať.

Včely, ako obyčajne, sviatky-piatky od rána do večera v robote. Chodili si do kvetín ako do kina, mrvili sa v nich a s plnými taškami peľu sa vracali domov. Sviatky-piatky, od rána do večera.